

Četrtek, 6. februar 2014

P7_TA(2014)0105

Odprava pohabljanja ženskih spolovil

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2014 o sporočilu Komisije z naslovom „Za odpravo pohabljanja ženskih spolovil“ (2014/2511(RSP))

(2017/C 093/24)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Za odpravo pohabljanja ženskih spolovil“ (COM(2013)0833),
- ob upoštevanju poročila Evropskega inštituta za enakost spolov o pohabljanju ženskih spolovil v Evropski uniji in na Hrvaškem,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine ZN 67/146 o okrepitvi mednarodnih prizadevanj za odpravo pohabljanja ženskih spolnih organov,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. junija 2012 o končanju pohabljanja ženskih spolnih organov ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. aprila 2011 o prednostnih nalogah in splošnem pregledu novega političnega okvira EU za boj proti nasilju nad ženskami ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. marca 2009 o boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. januarja 2008 z naslovom „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“ ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj, ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju strategije Komisije za enakost žensk in moških 2010–2015, ki je bila predstavljena 21. septembra 2010,
- ob upoštevanju stockholmskega programa – odprta in varna Evropa, ki služi državljanom in jih varuje ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju konvencije Sveta Evrope z dne 12. aprila 2011 o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter boju proti njima (istanbulska konvencija),
- ob upoštevanju členov 6 in 7 Pogodbe o EU o spoštovanju človekovih pravic (splošna načela) ter členov 12 in 13 Pogodbe o ES (nediskriminacija),
- ob upoštevanju splošnega priporočila št. 14 iz leta 1990 odbora ZN za odpravo diskriminacije žensk o obrezovanju žensk,
- ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) Poslovnika,

⁽¹⁾ UL C 332 E, 15.11.2013, str. 87.

⁽²⁾ UL C 296 E, 2.10.2012, str. 26.

⁽³⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 52.

⁽⁴⁾ UL C 41 E, 19.2.2009, str. 24.

⁽⁵⁾ UL L 315, 14.11.2012, str. 57.

⁽⁶⁾ UL C 115, 4.5.2010, str. 1.

Četrtek, 6. februar 2014

- A. ker je nasilje nad ženskami Parlament v svoji resoluciji z dne 5. aprila 2011 o prednostnih nalogah in splošnem pregledu novega političnega okvira EU za boj proti nasilju nad ženskami opredelil kot „kakršno koli nasilje na osnovi spola, ki povzroča, ali bi lahko povzročilo, telesno, spolno ali mentalno škodo ali trpljenje ženskam, vključno z grožnjami takih dejanj, prisilnimi dejanji ali odvzemom prostosti, tako v javnem kakor v zasebnem življenju⁽¹⁾“;
- B. ker je pohabljanje ženskih spolovil oblika nasilja nad ženskami in deklicami, ki predstavlja kršitev njihovih temeljnih pravic in krši načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in ker je nujno, da je boj proti pohabljanju ženskih spolovil del splošnega in doslednega pristopa k boju proti nasilju nad ženskami;
- C. ker je Svetovna zdravstvena organizacija leta 2008 pohabljanje ženskih spolovil opredelila kot postopke, ki vključujejo delno ali totalno odstranitev zunanjih ženskih spolnih organov iz nezdravstvenih razlogov, vključno z obrezovanjem kožice klitorisa ali odstranitvijo celega klitorisa ali njegovega dela, vključno s kožico, delnim ali popolnim izrezanjem klitorisa in zunanjih sramnih usten, ter z najskrajnejšo obliko pohabljanja ženskih spolovil, infibulacijo (zožanje odprtine vagine z ustvarjanjem prekrivalne kožice);
- D. ker je po podatkih Mednarodne zdravstvene organizacije približno 140 milijonov otrok, mladih deklet in žensk po vsem svetu doživelo to kruto obliko na spolu temelječega nasilja; ker se po podatkih Mednarodne zdravstvene organizacije večina primerov pohabljanja ženskih spolnih organov zgodi deklicam v otroških letih, med zgodnjim otroštvom in 15 letom starosti; ker obstajajo poročila o tej kruti praksi iz 28 afriških držav, Jemna, severnega Iraka in Indonezije;
- E. ker je pohabljanje ženskih spolovil kruta praksa, ki se ne zgodi le v državah tretjega sveta, temveč prizadene tudi ženske in dekleta, ki živijo v EU in ki so žrtve pohabljanja ženskih spolovil bodisi na ozemlju EU ali v svojih državah izvora pred selitvijo v EU ali med potovanjem zunaj EU⁽²⁾; ker po podatkih urada visokega komisarja ZN za begunce (UNHCR) vsako leto približno 20 000 žensk in deklet iz držav, kjer se opravlja pohabljanje ženskih spolovil, prosi za azil v EU, med temi pa je 9 000 takih, ki so morda že pohabljene⁽³⁾, UNHCR pa ocenjuje število žensk v Evropi, ki so bile žrtve pohabljanja ženskih spolovil ali za katere obstaja tveganje, da bodo to doživele, na 500 000⁽⁴⁾, to kaznivo dejanje pa se še vedno redko preganja;
- F. ker se pohabljanje ženskih spolovil pogosto opravlja doma, v slabih, nehigijskih razmerah in brez anestezije ali zdravniškega znanja in ima številne hude in pogosto nepopravljive ali usodne posledice za zdravje, tako fizično kot psihološko, žensk in deklet ter škodi njihovem spolnemu in reproduktivnemu zdravju;
- G. ker je pohabljanje ženskih spolovil jasno v nasprotju s temeljno evropsko vrednoto enakosti med ženskami in moškimi in ohranja tradicionalne vrednote, v skladu s katerimi se na ženske gleda kot na predmete in lastnino moških; ker se kulturne in tradicionalne vrednote v nobenem primeru ne bi smele uporabiti kot izgovor za pohabljanje ženskih spolovil otrok, mladih deklet ali žensk;
- H. ker je varstvo pravic otrok ukoreninjeno v številnih državah članicah ter v evropskih in mednarodnih sporazumih in zakonodaji in ker ni mogoče nobenega nasilja nad ženskami v splošnem in nad mladimi dekleti upravičiti s spoštovanjem kulturnih običajev ali raznovrstnih obredov iniciacije;
- I. ker je preprečevanje pohabljanja ženskih spolovil dolžnost mednarodnega prava človekovih pravic za vse države članice v skladu s splošnim priporočilom št. 14 odbora ZN za odpravo diskriminacije žensk o obrezovanju žensk in Direktivo 2012/29/EU o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj, v kateri je pohabljanje ženskih spolnih organov priznано kot oblika na spolu temelječega nasilja v zvezi s katerim bi bilo treba določiti med drugim minimalna merila za zaščito;

⁽¹⁾ Člen 1 Deklaracije ZN o odpravi nasilja nad ženskami z dne 20. decembra 1993 (A/RES/48/104); točka 113 pekinških izhodišč OZN za ukrepanje.

⁽²⁾ Evropski inštitut za enakost spolov: Pohabljanje ženskih spolovil v Evropski uniji in na Hrvaškem, 2013

⁽³⁾ Prispevek UNHCR k posvetu Evropske komisije o pohabljanju ženskih spolovil v EU, 2013.

⁽⁴⁾ D.Waris in C. Milborn, Puščavski otroci, Virago, Združeno kraljestvo, 2005.

Četrtek, 6. februar 2014

1. pozdravlja sporočilo Komisije „Za odpravo pohabljanja ženskih spolovil“, v katerem se Komisija zavezuje, da bo uporabila sredstva EU za preprečevanje pohabljanja ženskih spolovil in izboljšanje podpore za žrtve, vključno z zaščito za ogrožene ženske v skladu z določbami EU o azilu, in da bo v sodelovanju z Evropsko službo za zunanje delovanje okrepila mednarodni dialog in spodbudila raziskave, da bi se jasno prepoznale ogrožene ženske in deklice;
2. pozdravlja zavezanost Komisije k olajšanju izmenjave izkušenj in dobrih praks o vprašanju pohabljanja ženskih spolovil med državami članicami, nevladnimi organizacijami in strokovnjaki ter poudarja, da je treba še naprej tesno sodelovati s civilno družbo, tudi tisto v tretjih državah, ne le v zvezi s kampanjami za povečanje ozaveščenosti, temveč tudi za oblikovanje izobraževalnega gradiva in usposabljanje;
3. izpostavlja, da imajo mednarodne in evropske institucije ter institucije držav članic ključno vlogo pri preprečevanju pohabljanja ženskih spolovil, zaščiti žensk in deklet, prepoznavanju žrtev ter pri sprejemanju ukrepov za prepoved na spolu temelječega nasilja, vključno s pohabljanjem ženskih spolovil, in pozdravlja zavezo EU, da si bo še naprej prizadevala za spodbujanje opuščanja pohabljanja ženskih spolovil v državah, kjer se to opravlja;
4. ponavlja svoj poziv Komisiji, naj brez odlašanja predlaga zakonodajni akt EU za vzpostavitev preventivnih ukrepov zoper vse oblike nasilja nad ženskami (vključno s pohabljanjem ženskih spolovil) in, kakor je navedeno v stockholmskem programu, celovite strategije EU o tem vprašanju, vključno z nadaljnjimi strukturiranimi skupnimi akcijskimi načrti za končanje pohabljanja ženskih spolovil v EU;
5. poudarja, da morata Komisija in Evropska služba za zunanje delovanje zagovarjati trdno stališče o tretjih državah, ki ne obsojajo pohabljanja ženskih spolovil;
6. poziva Komisijo, naj se za zbiranje podatkov o pohabljanju ženskih spolovil posluži usklajenega pristopa, in poziva Evropski inštitut za enakost spolov, naj vključi demografe in statistike v razvoj skupne metodologije ter naj ti sestavijo smernice v skladu s sporočilom, da bi se omogočila primerjava med posameznimi državami članicami;
7. ponovno poziva države članice, naj uporabijo obstoječe mehanizme, zlasti Direktivo 2012/29/EU ter usposabljanje strokovnjakov za zaščito žensk in deklet, in naj preganjajo, obtožijo in kaznujejo vse storilce kaznivega dejanja pohabljanja ženskih spolovil, ki prebivajo v državi članici, tudi če je bilo dejanje storjeno zunaj meja te države članice, in zato poziva, naj se načelo ekstrateritorialnosti vključi v kazenskopravne določbe vseh držav članic, da bi bilo to kaznivo dejanje v enaki meri kaznivo v vseh 28 državah članicah;
8. poziva EU in tiste države članice, ki doslej še niso ratificirale istanbulske konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, naj to storijo brez odlašanja, da bodo zaveze EU v skladu z mednarodnimi standardi, ki spodbujajo celovit in integriran pristop k nasilju nad ženskami in pohabljanju ženskih spolovil;
9. poziva Komisijo, naj leto 2016 opredeli kot evropsko leto konca nasilja nad ženskami in dekleti;
10. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Svetu Evrope, generalnemu sekretarju ZN ter vladam in parlamentom držav članic.